จันทร์
9
กันยายน

สัปดาห์ที่ 23
เทศกาลธรรมดา
สดด 62:6-7,8
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1 **คส 1:24-2:3**

พี่น้อง บัดนี้ข้าพเจ้ายินดีที่ได้รับทุกข์ทรมานเพื่อท่านทั้งหลาย ความทรมานของพระคริสตเจ้ายังขาดสิ่งใด ข้าพเจ้าก็เสริมให้สมบูรณ์ด้วยการทรมานในกายของข้าพเจ้าเพื่อพระกายของพระองค์คือพระศาสนจักร ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้พระศาสนจักรนี้ตามภารกิจที่พระเจ้าทรงมอบให้ เพื่อจะได้ประกาศพระวาจาของพระเจ้าแก่ท่านอย่างสมบูรณ์ นั่นคือธรรมล้ำลึกที่ซ่อนอยู่ตลอดทุกยุคสมัย บัดนี้ธรรมล้ำลึกปรากฏชัดแจ้งแก่บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์แล้ว พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะแสดงให้เขาเหล่านั้นรู้ว่า ธรรมล้ำลึกนี้ได้นำพระสิริรุ่งโรจน์ล้นเหลือมาให้คนต่างศาสนา นั่นคือการที่พระคริสตเจ้าทรงดำรงอยู่ในท่าน ทรงเป็นความหวังเพื่อให้ท่านได้รับความรุ่งเรือง เราประกาศถึงพระคริสตเจ้าพระองค์นี้ โดยเตือนและสอนทุกคนให้มีความรู้ทุกอย่างเพื่อให้แต่ละคนดีพร้อมเดชะพระคริสตเจ้า ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงตรากตรำทำงาน และต่อสู้ด้วยพลังที่มาจากพระองค์ พลังนี้กำลังมีอำนาจผลักดันให้ข้าพเจ้าทำงานอย่างเข้มแข็ง

ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า ข้าพเจ้าต้องต่อสู้อย่างหนักเพียงใดเพื่อท่าน เพื่อชาวเลาดีเซีย และเพื่อทุกคนที่ไม่เคยเห็นหน้าข้าพเจ้าเลย เขาจะได้รับกำลังใจ มีความรักความสนิทสนมกันยิ่งขึ้น จะได้มีความรู้ความเข้าใจอย่างซาบซึ้งในธรรมล้ำลึกของพระเจ้าเรื่ององค์พระคริสตเจ้า ในองค์พระคริสตเจ้ามีพระปรีชาญาณและความรอบรู้ซ่อนอยู่เป็นขุมทรัพย์ล้ำค่า

พระวรสาร **ลก 6:6-11**

วันสับบาโตอีกวันหนึ่ง พระเยซูเจ้าเสด็จเข้าไปในศาลาธรรมและทรงสั่งสอนที่นั่น มีชายคนหนึ่งมือขวาลีบ บรรดาธรรมาจารย์และชาวฟาริสีคอยจ้องดูว่าพระองค์จะทรงรักษาชายมือลีบในวันสับบาโตหรือไม่เพื่อจะหาเหตุกล่าวโทษพระองค์

แต่พระองค์ทรงทราบความคิดของเขาจึงตรัสกับชายมือลีบว่า “ลุกขึ้น มายืนตรงกลางนี่ซิ” เขาก็ลุกขึ้นยืน พระเยซูเจ้าตรัสกับคนทั้งหลายว่า “เราถามท่านว่า ในวันสับบาโตนั้น ควรทำความดี หรือทำความชั่ว ควรช่วยชีวิตหรือทำลายชีวิต” แล้วพระองค์ทอดพระเนตรเขาทุกคนและตรัสกับชายมือลีบว่า “จงเหยียดมือออกซิ” เขาก็ทำตามและมือของเขาก็หายเป็นปกติ บรรดาธรรมาจารย์และชาวฟาริสีรู้สึกโกรธแค้นมาก จึงปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรกับพระเยซูเจ้า

ข้อคิด

แม้สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำและทรงสอนในวันสับบาโตเป็นเรื่องใหม่สำหรับพวกฟาริสี แต่พระองค์ก็มิได้เคยละเมิดวันสับบาโต และไม่ทรงให้บรรดาสาวกละเมิดเช่นกัน พระองค์ทรงรักษาชายมือลีบ แม้พระองค์จะทรงทราบดีว่าพวกฟาริสีกำลังคอยจับผิดพระองค์

พระคริสตเจ้ามิได้ทรงหวาดกลัวที่จะทรงมีอำนาจในการบำบัดรักษา วันสับบาโตเป็นวันศักดิ์สิทธิ์เพราะพระเจ้าทรงกำหนดไว้ดังนั้น แต่พระคริสตเจ้าทรงมีความสำคัญกว่าพระวิหารและบรรดาเครื่องถวายต่าง ๆ สรุปก็คือพระองค์ทรงสำคัญกว่าวันสับบาโต การซื่อสัตย์ต่อพระคริสตเจ้าในชีวิตประจำวันของเรา ย่อมสำคัญกว่าการถือกฎบัญญัติของวันสับบาโต